

[Knud Kristensen.]

hvad I vil, I behøver ikke at faa det godkendt af nogen Rigsdag, for det er paa Forhaand godkendt — saa staaer de danske Forhandlere svagere i Handelen, end hvis de kan henvise til, at de dog skulde have det vedtaget i Rigsdagen, og at det derfor ikke paa Forhaand var givet, at de kunde gennemføre, hvad de andre stillede Krav om.

Men bortset fra dette, saa viser hele den Politik, som vi gennem dette System har ført, at man ogsaa gennem Administrationen har blandet det sammen — ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i sin Tale blandede Tingene sammen og sagde snart om det ene, snart om det andet: Vi maa have det, for vi maa have det hele for at løse Opgaven —, og det forekommer mig, at man derigennem har forfusket det hele. For nu er vi ogsaa kommet dertil, at selv om det var et Instrument, som kunde bruges og er brugt i handelspolitisk Henseende, saa har man ved i saa høj Grad at bruge det beskyttelsesmæssigt ved Siden deraf i Virkeligheden i betydelig Grad vanskeliggjort vor Handelsafsætning til Udlandet. De, der kender noget til Administrationen af denne Sag, og de, der hører de Folks Udtalelser, ved meget vel, at det Hensyn, som man i Administrationen tager, er altovervejende dette: Er det en Vare, der kan og vil konkurrere med danske Virksomheder, som vi ønsker at opretholde og holde Haanden over? Det er det første Punkt, det er det afgørende, og det viser ogsaa hele Administrationen af Handelen med Tyskland, at saadan er det.

Derfor har vi ønsket at simplificere hele dette System, at tage hele dette beskyttelsesmæssige Omraade ud af denne Lov, fordi man ikke kan se, naar det benyttes til det ene og naar til det andet. Det er ukontrolabelt fra Offentlighedens Side. Vil man have Beskyttelse, kom saa aabent og ærligt og sig: Saa meget skal den have, og saa meget skal den have. Saa kan man da se, hvordan det er. Men i Stedet for kommer man her — jeg havde nær sagt under falsk Dække og siger: Det skal vi importregulere af Hensyn til vor Indførsel! og saa er der helt andre Motiver, der ligger bag, og det er helt andre Resultater, man naar derigennem, nemlig en Beskyttelse og derigennem Opretholdelse af det høje Prisniveau herhjemme, hvilket atter vil sige, at man gør det vanskeligt for hele det danske Erhvervsliv.

Med Hensyn til det af mit Parti stillede Ændringsforslag finder jeg ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger;

jeg kan i saa Henseende henvise til de Udtalelser, som vi har fremsat i Betænkningen baade i Forfjor og i Aar. Med Hensyn til Enkelthederne i Regeringsforslaget har jeg udtalt, at jeg fandt det uforment at diskutere Enkeltheder. Jeg kan, hvad disse angaar, henvise til mine Udtalelser ved første Behandling.

Der er kun til Slut en Ting, jeg ønsker at spørge Handelsministeren om. Det er angaaende Bestemmelsen om Priskontrol, som nu er blevet noget udvidet, saaledes at Ministeren faar en noget mere vidtgaaende Beføjelse, end han tidligere har haft. Jeg ønsker her at spørge Ministeren: Hvordan skal dette administreres? Hvad skal være afgørende for Bedømmelsen af, om en vis Pris er for høj eller for lav? Er det en bestemt Pris, noget i Retning af en Maksimalpris, der ikke maa overskrides, eller er det en Maksimalavance? Er det det, om Manden, naar han sælger en Vare, har tjent saa og saa meget paa den, eller er det selve den Pris, han sælger til, der vil være afgørende, naar man skal bedømme, om han har overtraadt Loven eller ej? Dette ønsker jeg til Slut at spørge Ministeren om.

I øvrigt skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag og ved tredje Behandling stemme mod Regeringens Lovforslag.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):
Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.
Mødet genoptages i Dag Kl. 19.

Mødet udsat Kl. 16⁵.

Mødet genoptoges Kl. 19.

Forhandlingen fortsattes.

Christmas Møller: Vi mindefester jo i disse Dage, kan man sige, for Valutalovens Indførelse, Femaaret. Alle moderne Systemer bygger jo paa 4 eller 5 Aars Planer. Vi har en 5 Aars Plan bag os, og det, man da kunde have ventet, navnlig af den højtærede Handelsminister, er, at han — som jo i det hele er en homo novus — var kommet med en ny Plan, hvad enten det var en fire- eller en femaars, efter vor Opfattelse helst til Af-